Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MONTGOMERY, LUCY MAUD
Anne de la Green Gables / după un roman de Lucy Maud Montgomery. - Bucureşti : Unicart, 2017
ISBN 978-606-576-539-9

821.111

Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă sau introdusă într-un sistem de recuperare a datelor sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace, electronice, mecanice, prin fotocopiere, înregistrare sau altele, fără permisiunea prealabilă scrisă a editorului.

Copyright © Unicart Production S.R.L., România

Despre autor

Scriitoare de origine canadiană, Lucy Maud Montgomery, a devenit faimoasă datorită cărților sale pentru copii, şi în special pentru *Anne de la Green Gables*. Autoarea a scris şase continuări ale romanului. Montgomery s-a născut în Clifton, New London. Când avea doi ani, mama ei a murit de tuberculoză. Tatăl, care era negustor, s-a recăsătorit şi s-a mutat împreună cu soția sa. Lucy a fost crescută de către bunicii materni, în Cavendish.

A început să scrie în timpul gimnaziului şi şi-a publicat prima sa poezie la vârsta de cincisprezece ani. În 1895, Montgomery a obținut licența de profesor de la Colegiul Prince of Wales, din Charlottetown. În timpul anilor 1890, a lucrat ca profesoară în Bideford şi Lower Bedeque, pe insula Prince Edward. Din 1895 până în 1896, Montgomery a studiat literatura la Universitatea Dalhousie, din Halifax. S-a întors la Cavendish pentru a avea grijă de bunica sa şi a început să lucreze la oficiul poştal din apropiere. În 1911, după moartea bunicii, Montgomery s-a căsătorit cu Ewan MacDonald, un pastor prezbiterian şi s-a mutat împreună cu el în zona rurală din Ontario.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Despre autor

În timp ce avea grijă de bunica ei, Lucy a scris primul roman din seria *Anne*. În 1925, familia s-a mutat la Norval, în apropiere de Toronto, iar în 1935, după pensionarea soțului său, la Toronto. *Anne de la Ingleside*, ultimul volum din seria *Anne*, reflectă dezamăgirile trăite de autoare, pe parcursul vieții sale.

Montgomery a scris peste douăzeci de romane și alte cărți. Inițial, a fost refuzată de mai multe edituri, astfel că ajunsese deja la vârsta de treizeci și patru de ani când lucrările sale au fost, în sfârșit, acceptate. Această carte prezintă povestea lui Anne și, cu ajutorul ilustrațiilor, sporește interesul cititorului pentru o poveste memorabilă.

După un roman de Lucy Maud Montgomery

Anne de la Green Gables

EDITURA UNICART

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Capitolul 1

Doamna Rachel Lynde

Doamna Rachel Lynde, băgăcioasa orașului, trăia împreună cu soțul ei cel pașnic pe strada principală din Avonlea, un mic oraș de țară de pe Insula Prince Edward din Canada. Într-o după-amiază de început de iunie, stătea pe verandă. Îl văzu pe vecinul său, Matthew Cuthbert, ieșind din gospodărie. Acest lucru o surprinse, deoarece oricine știa despre timidul Matthew că este precum un pustnic. Un lucru și mai surprinzător era faptul că bărbatul purta cel mai bun costum al său și plecă cu trăsura. Acelea erau dovezi clare că avea ceva important de rezolvat.

Doamna Rachel, cu mintea tulburată de întrebări, porni către casa familiei Cuthbert, pentru a căuta explicații. Frații Matthew și Marilla Cuthbert locuiau ceva mai izolați, la o fermă numită Green Gables. Deși Marilla era mai vorbăreață decât Matthew, era serioasă și discretă. Locuința și înfățișarea sa reflectau acea severitate – casa imaculată părea prea sterilă pentru a putea fi confortabilă, Marilla avea o față colțuroasă, iar părul și-l ținea prins într-un coc strâns. În ciuda rigidității sale,

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

aspectul gurii sugera un simț al umorului natural, deşi nedezvoltat.

Când doamna Rachel întrebă despre ce problemă avea Matthew de rezolvat, Marilla o informă că acesta mergea la gară, pentru a lua pe noul orfan adoptat de familia Cuthbert. De vreme ce Matthew înaintase în vârstă, având deja şaizeci de ani, îşi dăduseră seama că aveau nevoie de ajutor la fermă, astfel că hotărâseră să adopte un băiat de la orfelinat. Veştile o tulburară pe doamna Rachel, care porni un monolog despre poveştile de groază pe care le auzise despre orfani – un băiat care dăduse foc noii sale locuințe, unul care mânca ouă crude şi o fată care pusese stricnină în fântână. Marilla îşi recunoscu îngrijorarea cu privire la un copil străin, adus acasă, dar fu liniştită de gândul că băiatul avea să fie canadian, aşadar nu foarte diferit de ei. Femeia se mai întrebă de ce unii oameni adoptau fete, de vreme ce acestea nu pot lucra la fermă.

Capitolul 2
Întâlnirea cu Anne

Matthew Cuthbert şi calul său parcurseră încet cei peste doisprezece kilometri spre râul Bright. Când ajunse la destinație, Matthew nu văzu urmă de tren şi crezu că ajunsese mai devreme, aşa că îşi legă calul în curtea micului hotel Bright River şi porni spre gară. Peronul lung părea abandonat, iar singura ființă din jur era o fată, ce stătea pe o grămadă de lemne, la capătul opus. Matthew abia observă că este o fată şi trecu pe lângă ea rapid, fără a-i arunca nicio privire. Dacă s-ar fi uitat la ea, nu ar fi putut să nu observe tensiunea, încordarea şi sentimentul de aşteptare disperată pe care le trăia. Fata stătea, aşteptând ceva sau pe cineva şi, de vreme ce statul şi aşteptatul erau singurele lucruri pe care le putea face în acel moment, şedea şi aştepta cu toată puterea sa.

Matthew îl văzu pe şeful de stație închizând casa de bilete şi pregătindu-se să ajungă acasă, la timp pentru cină. Îl întrebă dacă mai era mult până ajungea trenul de cinci şi jumătate.

– Trenul de cinci şi jumătate a sosit şi a plecat acum o jumătate de oră, răspunse repede

Libris.RO

bărbatul. Dar un pasager a fost adus aici pentru dumneavoastră – o fată. Stă acolo, pe grămada de lemne. I-am spus să meargă în sala de aşteptare a femeilor, dar m-a informat, pe un ton serios, că preferă să aştepte afară. A spus că îşi poate pune imaginaţia la treabă. E ciudată, după părerea mea.

– Dar nu aştept o fată, spuse Matthew pierdut. Am venit după un băiat. Ar fi trebuit să ajungă. Doamna Spencer trebuia să mi-l aducă din Noua Scoţie.

Şeful de staţie fluieră.

– Presupun că a fost o greşeală, spuse el. Doamna Spencer a coborât din tren cu fata aceasta şi mi-a lăsat-o în grijă. A spus că tu şi sora ta o adoptaţi de la un orfelinat şi că veniţi repede să o luaţi. Asta este tot ceea ce ştiu despre situaţie şi nici nu am alţi orfani ascunşi pe aici.

– Nu înţeleg, spuse Matthew descumpănit, dorindu-şi ca Marilla să fie prin preajmă, pentru a rezolva situaţia.

– Ei bine, ar trebui să întrebi fata, spuse agale şeful de staţie. Îndrăznesc să cred că o să-ţi poată explica – e clar că poate vorbi. Poate că nu mai aveau băieţi de care doreaţi voi.

Fata îl urmări pe bărbat încă de când trecuse pe lângă ea, iar acum îl privea intens. Matthew nu se uită spre ea şi, chiar de ar fi făcut-o, nu şi-ar fi dat seama ce fel de persoană era, deşi pentru